

[Collet]

get til gengæld for de rettigheder, tjenestemændene giver afkald på, og vi ser ingen bedre måde at gøre dette på end f. eks. ved at give sikkerhed i ansættelsen og særlige pensionsordninger.

Henrik Toft (V):

Venstres ordfører, hr. Bjørn Elmquist, er forhindret i at være til stede. Det kan næppe undre, at venstre kan tilslutte sig finansministerens tale. Venstre afviser forslaget.

Ingerlise Koefoed (SF):

SFs ordfører, fru Kirsten Fog Hjort, er også forhindret i at være til stede, og jeg skal derfor på hendes og på mit partis vegne sige, at vi selvfølgelig afviser dette forslag, som i rette fremskridtsånd blæser på alle trufne aftaler og på menneskers krav om, at de betingelser, som de er gået ind på, også er holdbare.

Forslaget er – og så må jeg jo igen sige selvfølgelig – en hån mod de offentligt ansatte, som i bemærkningerne bliver fremstillet som mennesker, der på skatteborgernes konto ikke laver spor andet end at gå til møder og konferencer og holde frokostpauser. Det eneste, der mangler, er, at man også ville foreslå, at man skulle afskaffe arbejdsløshedsunderstøttelsen til de offentligt ansatte. Så var målet fuldt, men det kommer jo nok i næste omgang.

Forslaget udviser også – igen selvfølgelig – en komplet mangel på forståelse af, at man i et demokratisk samfund må have en offentlig sektor, som på fællesskabets vegne og for fællesskabets penge påtager sig løsningen af en hel del af de opgaver, som ikke mindst kriseramfundet har brug for at få løst. Forslaget har overhovedet intet blik for sammenhængen mellem den offentlige sektor og den private sektor. Man tænker f. eks. slet ikke på, hvad det betyder, at man standser anlægsarbejderne i den offentlige sektor. Hvilken indflydelse har det ikke på hele arbejds-situationen, på hele leveringssituationen i den private sektor?

Det er da ikke ukendt, heller ikke for offentligt ansatte, at der kan tales om andre ansættelsesformer og andre arbejdsbetingelser end tjenestemandsansættelser, og der er da også blandt de mennesker, der arbejder i det offentlige, alle mulige forskellige ansæt-

telsesformer. Der er tjenestemandsstatus, der er overenskomstansættelse, der er åremålsansættelse, der er funktionærstatus, og der er mange forskellige pensions-, tjenestetids- og arbejdsaftaler.

Men er der ikke også det i det private erhvervsliv? Og hvad skal det egentlig til med al den understregning af, at de offentligt ansatte skal have dårligere og mere usikre arbejdsvilkår end de mennesker, som arbejder i det private erhvervsliv?

Hvis vi nu f. eks. forestillede os, at alle tjenestemænd i kommuner lige pludselig kunne afskediges efter 3 måneder, hvordan ville det så gå med dem, der blev fyret? Det ville gå meget dårligt, for ventepenge kunne de ikke få ret længe, og det får man jo også kun, når en stilling nedlægges. Arbejdsløshedsdagpenge kunne de heller ikke få, fordi de på grund af deres tjenestemandsstatus sjældent er medlemmer af en A-kasse, efterløn heller ikke, og førtidspension tager forslaget, så vidt jeg kan se, også afstand fra. Dette er blot ét eksempel på, hvor uigennemtænkt – eller måske hvor velgennemtænkt – dette forslag er.

Det, som man læser mellem linjerne i dette forslag, er, at det altså er meget pænere, meget finere, at være privat ansat end at være offentligt ansat. Hvorfor er det det? Hvorfor er det f. eks. finere at trykke et blad som Rapport end at være ansat i en kommune og trykke kommunale tryksager? Hvorfor er det bedre at være bager i det private erhvervsliv end at være bager ansat på et hospital?

Vi betaler selvfølgelig, siger man så, gennem vore skatter til de offentligt ansatte, men vi betaler sandelig også gennem priserne for de ydelser, vi køber i det private erhvervsliv, til både lønningerne, pensionerne, PR-udgifterne, huslejen osv. til de mennesker, som er ansat i det private erhvervsliv.

Selvfølgelig kan der være bureaukrati i den offentlige sektor, men meget af det bureaukrati kommer nok af, at der er en dårlig lovgivning, at der er så mange dispensationsordninger, og at der bl.a. fra fremskridtspartiet er så meget snak om misbrug af det offentliges penge, at de offentligt ansatte er nødt til at sikre sig i alle ender og kanter og lave meget længere ventekøer end nødvendigt for ikke at blive udsat for endnu mere hetz fra et parti som fremskridtspartiet.